

Samenvatting van:

Vrolijk kerstfeest lieve schat...

Ca. 45 minuten voor 2 mannen en 1 vrouw

Een amusant kerstspel, dat het publiek rond deze dagen een goed gevoel geeft. Bert veroverd de handtas, die een junk van Sofie heeft afgenomen. Hij krijgt daarbij wel een stomp op zijn oog. Sofie heeft zoveel waardering voor deze hulp dat ze een koelkast voor hem koopt. Als ze hem de aankoopbon brengt leren ze elkaar wat beter kennen. Bert nodigt haar uit om 1^e kerstdag bij hem te komen vieren. Die kerstdag samen is het tweede gedeelte van de eenakter. Ze groeien dichterbij elkaar toe en ontdekken dat er een verliefdheidsvonk is overgesprongen. In dit kerstspel zit vrolijkheid, maar ook drama. En enkele ontroerende scènes.

Een **amusant kerstspel**
dat het publiek rond deze dagen
een goed gevoel kan geven.

Ca. 45 minuten
In 4 scènes
Voor 2 mannen en 1 vrouw

Vrolijk kerstfeest lieve schat...

Door

© Peter van den Bijllaardt

*Van dit SPEL bestaat ook een script
dat zich vlak voor Pasen afspeelt.*

Lommerbaan 77

2728 JB Zoetermeer

Zijn er nog vragen?... Tel. 079 – 888 67 45

toneel42@casema.nl

SPELERS

- Bert** 58 Jaar. Een man die wat tegenslagen achter de rug heeft, maar zich daar op een positieve manier uit heeft weten te werken. Hij houdt van eerlijk zijn tegen elkaar en heeft een veelzijdig gevoel voor humor.
- Sofie** 52 jaar. Een zelfbewuste intelligente zakenvrouw, die precies weet wat ze wilt. Ze heeft een groot invoelend vermogen en een goed gevoel voor humor.
- Klaas** 60 Jaar. De vriend van Bert. Een wat norske mopperaar. Maar wel een die zijn hart op de goeie plek heeft zitten. Heeft beslist geen gevoel voor humor.

TONEEL

Men kan dit stuk gerust in de gordijnen spelen. Want het duurt maar ca. 40 minuten. En om daar nu een heel decor voor neer te zetten is niet beslist nodig!

Maar... als men een decor plaatst dan ziet het er als volgt uit:

HET SPEL SPEELT ZICH AF IN DE - EENVOUDIG INGERICHTE - HUISKAMER VAN BERT. IN DE RECHTERWAND, IN DE HOEK IS DE HALDEUR. MEN KAN IN DE LINKERWAND EEN VENSTER AANBRENGEN. LEUK ALS DECORATIE, MET GORDIJNEN EN ZO...MAAR NOODZAKELIJK IS DIT NIET, WANT ER WORDT NIET ÉÉN KEER DOORHEEN GEKEKEN. ER STAAT EEN VERSLETEN BANK, MET LINKS EN RECHTS 2 VERSCHILLENDE FAUTEUILS, DIE ER EVEN OUD EN VERSLETEN UITZIEN. ERTUSSEN STAAT EEN OUDERWETSE SALONTAFEL, WAAROP EEN DIENBLAD STAAT MET EEN OUDERWETSE THERMOSKAN, WAARIN

KOFFIE ZIT EN EEN KOEKTROMMEL MET KOEKJES. VOOR HET DIENBLAD STAAT BERTS BEKER.

TEGEN DE ACHTERWAND STAAT EEN OUD DRESSOIR. EROP EEN KLEIN KUNSTKERSTBOOMPJE MET HÉÉÉÉLE OUDERWETS GEKLEURDE LAMPJES, DIE AANGESLOTEN ZIJN. *(ik zou geen knipperlicht-lampjes nemen, want daar worden niet alleen de spelers gek van, maar ook het publiek... P. vd B.)* ERNAAST STAAT EEN OUDERWETSE PICK UP. DE KLEP STAAT OPEN EN ER LIGT EEN LP OP. NAAST DE PICK-UP LIGT DE HOES. EN ER STAAT EEN OUDERWETSE TELEFOON. MET DAAR WEER NAAST EEN FRUITSCHAAL MET ÉÉN APPEL EROP.

ACHTER DE BANK STAAT EEN ONTZETTEND OUDERWETSE SCHEMERLAMP. ZOEEN MET EEN HELE GROTE KAP. DEZE IS OOK AANGESLOTEN.

IN DE HOEK LINKS STAAT EEN VISHENGEL MET MOLEN EN EEN VISKOFFERTJE ER VLAK NAAST. VERDER ZIET DE KAMER ER ROMMELIG UIT. KRANTEN EN TIJDSCHRIFTEN LIGGEN OP EN ONDER DE SALONTAFEL EN NAAST DE BANK, IN DE RECHTERHOEK STAAN ENKELE STAPELS BOEKEN OP ELKAAR. OP EEN TAFELTJE STAAT DE ENIGE PLANT DIE DE KAMER RIJK IS. EN HEEFT MEN WANDEN, DAN HANGEN DAAR ENKELE OLIEVERFSCHILDERIJEN.

Licht uit.

*Voordat het **LICHT in de zaal uitgaat** en Bert op de bank gaat liggen zet hij de naald op de LP en zet de volumeknop redelijk hard. Het mooiste zou zijn dat er een **blues LP** opstaat. Want Bert is echt een man die van die muziek houdt...*

De muziek zo'n 15 seconden laten spelen, dan pas...

DOEK

Kerstmis vier je niet alleen...

Scène 1

BERT LIGT LANGUIT OP DE BANK. HIJ HEEFT OVER EEN OOG EEN VERBAND, DAT MET PLEISTERS OP ZIJN GEZICHT GEPLAKT ZIT. PAAR KUSSENTJES ONDER ZIJN HOOFD. HIJ IS GEKLEED IN EEN OUD - MAAR LEKKER ZITTEND – JOGGINGPAK. AAN ZIJN VOETEN ZITTEN OUDERWETSE GERUIE SLOFFEN. HIJ LEEST DE KRANT EN EET TEGELIJK EEN KOEKJE. DEURBEL. HIJ BLIJFT RUSTIG LIGGEN. LEGT DE KRANT OP ZIJN BUIK EN ZIJN HOOFD DRAAIT NAAR DE HAL.

Bert [OPNIEUW DE DEURBEL. NU STAAT HIJ PAS OP] Ja, ja, ik kom eraan. [LOOPT DE HAL IN]

Klaas [OP. GEKLEED IN EEN SPIJKERBROEK, TRUI EN DIK WINTERJACK. LICHT GEPIKEERD] Ja joh, laat me maar gewoon uren voor je deur staan. [BERT IS TEGELIJK MET HEM OPGEKOMEN EN HAALT DE NAALD VAN DE PLAAT EN DRUKT 'STOP' IN]

Bert Wat zei je nou?

Klaas Dat jij wel eens wat eerder mag opendoen als er iemand aanbelt.

Bert Ja, ik verwachtte helemaal niemand.

Klaas Ja, da's wel duidelijk. [ZIET NU PAS HET VERBAND OP ZIJN GEZICHT] Wat is er met jou gebeurd? [WIL AAN HET VERBAND ZITTEN]

Bert [DEINST ACHTERUIT] Zeg, doe me 'n plezier?

Klaas [TREKT ZIJN JACK UIT EN GOOIT DIE OVER DE FAUTEUIL WAARIN HIJ NIET GAAT ZITTEN] Maar wat is er dan gebeurd?

Bert Ga zitten, dan vertel ik 't je. [WIJST] In de thermosfles zit verse koffie. O, je hebt geen beker. Ogenblikkie. Neem alvast een koekje. [AF. KLAAS GAAT IN DE FAUTEUIL ZITTEN EN PAKT TWEE KOEKJES UIT DE TROMMEL. DE DEKSEL LAAT HIJ ER VANAF]

Bert [OP MET EEN BEKER. HIJ GAAT OP DE BANK ZITTEN EN SCHENKT KOFFIE IN BEIDE BEKERS] Je weet toch dat ik als kerstman bij V&D werk.

Klaas [GRINNIKT] Ja, dat weet ik, ja. Jij staat daar met 'n raar kostuum aan en 'n grote bel een hele hoop lawaai te maken. Ik heb je gezien.

Bert Ja, ik heb nu eenmaal een nieuwe koelkast nodig. En ik heb geen zus die me gratis in laat wonen en nog voor me kookt ook. [SCHUIFT DE BEKER NAAR KLAAS' ZIJN KANT] Hier je koffie. O, de koekjes heb je al gevonden zie ik. Nooit een koektrommel open laten jongen. Of je moet gek zijn op zachte niet te eten koekjes. [DEKSEL EROP]

Klaas Wat is er nou met je oog aan de hand?

Bert [LEUNT BEHAAGLIJK ACHTEROVER. BEKER KOFFIE IN ZIJN HAND] Heb ik een klap op gehad.

Klaas [VERRAST] Wát?

Bert Een klap op m'n oog. Gisteren buiten. vlak voor dat warenhuis. Zo'n stuk schorem van 'n junkie probeerde een dame haar tas af te pakken.

Klaas [GRINNIKT] O, ik begrijp 't al. Daar Ben jij tussen gesprongen. Die vrouw behield haar tas en jouw oog zit nu helemaal dicht.
[GRINNIKT WEER OMDAT HIJ WEET DAT HIJ GELIJK HEEFT]

Bert Ja, ik sprong ertussen ja. Maar néé, die dame gaf haar tas geheel vrijwillig af... Dat stuk verdriet dreigde haar met een mes te steken. En om dat te voorkomen gaf ze hem onmiddellijk haar tas.

Klaas [KIJKT BERT EVEN AAN. CONSTATERING] En toen Ben jij natuurlijk de held gaan uithangen.

Bert Ik heb die rotzak met mijn bel dat mes uit z'n handen geslagen en heb hem gelijk die tas afgenomen.

Klaas En liet ie dat zomaar toe?

Bert Hij moest wel, want hij had geen mes meer om mee te dreigen, want die had ik een paar meter bij 'm vandaan geschopt.

Klaas [WIJST] Maar hij heeft je wel een dreun voor je kop verkocht.
[GRINNIKT]

Bert Ja, hij was sneller dan ik had verwacht. Maar hij liet het er daarna wel bij. Hij graaide zijn mes van de straat en ging er vandoor.

Klaas Maar toen zat jouw oog al dicht. [GRINNIKT] En verder?

Bert Nou, ik heb die tas weer terug aan die dame gegeven. En daar was ze zo dankbaar voor dat ze er op stond mij naar het ziekenhuis te rijden. [GRIJNST] Ze dacht dat ik een hersenschudding of zo had en is daarom daar in dat ziekenhuis op me blijven wachten.

stukje verder

Bert [OP. HEEFT EEN OUDERWETSE, MAAR MOOIE KOP EN SCHOTEL IN ZIJN HAND] Ja, die staat in de kamer, omdat m'n lijn in de knoop zat. [VERLEGEN GRIJNS] Heb ik er vanmiddag uitgehaald. Maar gaat u toch zitten.

Sofie Houdt u van vissen?

Bert Vissen is een passie van me.

Sofie [TERWIJL ZE IN DE FAUTEUIL GAAT ZITTEN] Ik heb het als kind één keer gedaan. Daarna nooit meer.

Bert Jammer. Van vissen kom je tot rust.

Sofie [ZACHTJES LACHEND] O, dan moet ik het zeker weer eens gaan proberen.

Bert [IS INTUSSEN OP DE BANK GAAN ZITTEN EN HEEFT DE KOP EN SCHOTEL OP TAFEL GEZET] U wilt vast en zeker wel koffie.

Sofie O ja, heerlijk. Leuke kamer hoor... Gezellig.

Bert [TERWIJL HIJ KOFFIE INSCHENKT] Ja, maar ik mag 'm wel 'ns opruimen.

Sofie Rommelige kamers zijn altijd gezellig. [BERT ZET DE KOFFIE VOOR HAAR OP DE TAFEL NEER] Dank u. [HIJ HOUDT HAAR DE KOEKTROMMEL VOOR] O, lekker. [PAKT EEN KOEKJE EN LEGT DIE OP HAAR SCHOTELTJE]

Bert Als ik u was zou ik niet te lang wachten met die koffie. Hij blijft niet al te warm in die thermoskan.

Sofie O... [PAKT HAAR KOFFIE EN DRINKT]

Bert Is hij niet te sterk? Ik hou van sterke koffie.

Sofie Hij is precies goed. Hoe is het met uw oog? [DRINKT EN EET VAN HAAR KOEKJE]

Bert O, dat gaat wel weer. Die pijnstiller heeft vannacht goed geholpen. Kwam u... daarvoor langs? Ik bedoel...

Sofie Nee, ik was in de buurt, dus ik dacht, eh...

Bert [GRIJNZEND] Ik ga die arme ouwe zwerver eens 'n bezoekje brengen.

Sofie [ZACHTJES LACHEND] Nou, arme óude. Zo oud bent u toch niet.

Bert Wel, als u mij met u blijft aanspreken. Dan ga ik me steeds ouder voelen.

Sofie [ZACHTJES LACHEND] Maar dat doe jij ook. Ik geloof niet dat ik gisteren in dat ziekenhuis mijn naam heb genoemd. Ik heet Sophia, maar mijn vrienden noemen me Sofie.

Bert [GEAMUSEERD] O, dan moet ik u zeker Sophia noemen?

Sofie [ERNSTIG] Nee, Sofie... [KORT LACHJE] O, je maakt een grapje. En hoe heet jij?

Bert Bert. [GRIJNZEND] Maar vrienden noemen me Bert.

Sofie [SCHIET IN DE LACH] Ik merk dat het echt een stuk beter met je gaat. Daar ben ik blij om. Prettig met je kennis te maken, Bert.

Bert Ik heb nog eens over die koelkast nagedacht... Maar ik vind niet dat jij die voor me moet betalen.

Sofie [LICHT VERONTWAARDIGING] Zeg... wil je dat ik rond blijf lopen met een schuldgevoel. Jij hebt die klap op je oog gehad, omdat je mij hielp. Als énige. Al die anderen bleven alleen maar toekijken. Trouwens, ik heb al een koelkast voor je gekocht. Vanochtend. [ZET DE KOP EN SCHOTEL OP TAFEL EN HAALT HAAR PORTEFEUILLE UIT HAAR TAS] Ik ga je de koopbon geven. Ik heb met de verkoper afgesproken dat je hem eerst komt bekijken en als hij je niet bevalt mag je een ander uitkiezen. Ze leveren hem bij je thuis af. [GEEFT DE BON AAN BERT] Alsjeblieft.

Bert [ZIT VERLEGEN MET DE BON IN ZIJN HANDEN] Ben jij altijd zo drastisch in dit soort dingen?

Sofie [MET EEN HELE BREDE GLIMLACH] Altijd. Dat is mijn tweede natuur.

Bert [LEGT DE BON, ZONDER HEM INGEKEKEN TE HEBBEN OP DE TAFEL EN PAKT DE THERMOSKAN] Wilt u nog koffie?

Sofie [ZACHTJES LACHEND] Nu zeg je weer u.

Bert Ja, vrouwen die mij dingen geven maken mij altijd nerveus.

Sofie [LACHT SCHATEREND. KIJKT BERT AAN, DIE VERBAAST KIJKT. NOG NALACHEND] Neem me alsjeblieft niet kwalijk, maar de manier waarop je dat zei. [LACHT NOG WAT NA] Zojuist had ik nog een rotbui, maar die is nu helemaal over. En nee, ik wil geen koffie meer.

Bert [KIJKT HAAR GRIJNZEND AAN] Nou, dat is maar goed ook want er zit bijna niks meer in. Wil je misschien iets anders? [ZE KIJKT OP HAAR HORLOGE] Moet je nog ergens heen?

Sofie Nee. Ik kijk op mijn horloge, omdat ik voor achten 's avonds nooit sterke drank neem. Maar het is alweer kwart over acht. Doe voor mij maar 'n, eh... wat heb je in huis?

Bert Alleen jonge jenever.

Sofie [WIJST BERT MET EEN GESTREKTE ARM AAN. BREDE GLIMLACH] Doe voor mij maar 'n... jónge borrel.

Bert [STAAT OP] Eén jonge borrel komt eraan.

stukje verder

Bert Soms. [KORTE STILTE] Wat zijn wij nou eigenlijk van elkaar?

Sofie Vrienden.

Bert Niet meer dan dat?

Sofie Vind je dat niet genoeg?... [ZET HET SCHOTELTJE, WAAROM NOG HET GROOTSTE GEDEELTE VAN HET GEBAK OP LIGT OP TAFEL EN PAKT HAAR KOFFIE] Vriendschap vind ik het hoogste wat je uit het leven kan halen. Maar dan heb ik het natuurlijk wel over échte vriendschap. Maatjes, die onvoorwaardelijk alles voor elkaar over hebben en alles met elkaar delen. Hoe vaak zeggen mensen niet, 'O, *we hebben zóveel vrienden...*' Maar dat blijken dan gewoon kennissen te zijn. Echte vrienden moet je met een hele grote lantaarn zoeken en sommige mensen vinden ze nooit. En waarom niet?... Omdat ze teveel met zichzelf bezig zijn. Om vriendschap te verdienen moet je het eerst schenken... En om vriendschap te behouden moet je vertrouwen overdragen. Heb je dat er niet voor over, zul je nooit echte vriendschap kennen. Vriendschap in al zijn puurheid, bedoel ik.

Bert En hebben wij dat met elkaar?

Sofie Ja... Jij nam het van de week voor mij op. Geheel belangeloos, alleen om mij te helpen... Je liep er ernstige letselschade door op, maar dat deed je niets... En toen ik je ervoor wilde belonen wuifde je dat weg. Daar had je 't niet om gedaan, zei je. Zonder dat je het wist schonk je mij, door die, voor jou zo eenvoudige verrichting, pure vriendschap.

Bert Zo had ik het nog niet bekeken.

Sofie Zo bekijken maar heel weinig mensen het.

Bert Maar jij wel.

Sofie Ja... ik wel.

Bert Heb je deze dingen van jezelf, of uit boeken?

Sofie Van mezelf. O, ze staan wel in boeken hoor, maar dat is allemaal erg wetenschappelijk. [KORT LACHJE] In psychoanalytische boeken vind je ook allerlei stellingen. [ZACHTJES LACHEND] Maar als je je daarin gaat verdiepen word je knettergek en weet je op het laatst niet meer waar je aan toe bent.

Bert [ZET ZIJN KOP OP TAFEL] Ik vind jou een hele wijze vrouw. Ben je echt alleen maar serveerster geweest?

Sofie Ben je gek zeg. Nadat ik het fortuin van Gijs erfde Ben ik een boetiek begonnen.

Bert [AANGENAAM VERRAST] Heb jij een boetiek gehad?

Sofie Gehád? Ik heb ze nog.

Bert Zé?

Sofie Ja... ik heb er elf. Negen met kleding en twee met alleen lederwaren.

Bert [KORTE STILTE. ZWAAR ONDER DE INDRUK] Dus jij bent rijk. En ik maakte me zorgen dat je zo'n dure koelkast voor me had gekocht.

Sofie Jij vindt iemand snel rijk.

Bert Je hebt veertien boetieks. Die maken toch winst zeker.

Sofie Ik vind iemand pas rijk, wanneer hij gelukkig is.

Bert En Ben je dat niet?

Sofie Mensen met zorgen zijn nooit gelukkig.

Bert [VERRAST] Heb jij zorgen?

Sofie Ja. Een paar van mijn boetieks doen het niet goed. Daar draai ik verlies.

Bert Nou, dan verkoop je ze toch. Bert ja en dat moeten we niet hebben. [KIJKT SOFIE EVEN AAN] Goh hé, dat ik nog eens tegen zo'n wijze vrouw zou aanlopen. [VINGER OMHOOG] Wijs... Én rijk. [GRINNIKT] En ik maakte me nog wel zorgen dat je zo'n dure koelkast voor me had gekocht.

Sofie Jij vindt iemand snel rijk.

Bert Je hebt elf boetieks. Die maken toch winst zeker.

Sofie Ik vind iemand pas rijk, wanneer hij gelukkig is.

Bert En ben je dat dan niet?

Sofie Mensen met zorgen zijn nooit gelukkig.

Bert [VERRAST] Heb jij zorgen?

Sofie Ja. Een paar van mijn boetieks doen het niet goed. Daar draai ik al maanden verlies.

Bert Nou, dan verkoop je ze toch.

Sofie [KORT, VREUGDELOOS LACHJE] Ja, da's allemaal niet zo eenvoudig, Bert. Er staat personeel in die winkels. Moet ik die dan ontslaan?

Bert Ja, da's waar. Was ik even vergeten.

Sofie En dat bedoel ik nou. Ik mag dit soort dingen níet vergeten. Veel bezitten betekent niet persé dat je rijk bent. En geluk heeft er al helemaal niets mee te maken. Veel bezitten brengt alleen maar zorgen

met zich mee. Er bestaat een joods gezegde... Als een jood een hekel aan een ander heeft zegt hij: *ik wens je veel personeel*.

- Bert [GRINNIKT. PAKT DE KAN] Wil jij nog koffie?
- Sofie Nee dank je. Zo snel na elkaar vind ik niet lekker. [ZE ZET HAAR KOP OP TAFEL EN KIJKT OP HAAR HORLOGE] Hé, wist jij dat het al kwart over tien was.
- Bert [TERWIJL HIJ ZIJN EIGEN KOP VOL SCHENKT] Ja, we zijn pas om half negen gaan eten.
- Sofie Da's waar. [LACHT ZACHTJES] Steeds als ik aan dat scrabbelen denk moet ik weer lachen.
- Bert [LEUNT ACHTEROVER EN DRINKT ZIJN KOFFIE. BEETJE MEELACHEND] En toch blijf ik erbij dat het woord *meskiet* bestaat.
- Sofie [HARDER LACHEND] Je gaat er niet weer over beginnen, hè?
- Bert Een *meskiet* is een soort *muskiet*, maar dan anders. Deze jongen zit niet alleen op mensen maar hoofdzakelijk op koeienvlaaien. Vandaar dat *més*, in plaats van *mús*.
- Sofie [SCHATERT HET UIT. DAN MET EEN BOOSAARDIG PLEZIER] Maar jij hebt toch, ondanks al je vals spelen mooi van me verloren.
- Bert Och... ik had het heel lang niet meer gedaan.
- Sofie Ik ook niet.
- Bert Nou, daar was anders niets van te merken.
- Sofie Ik ben altijd goed geweest in woordspelletjes.
- Bert Volgens mij ben jij goed in een heleboel meer dingen.
- Sofie [KIJKT HEM EVEN AAN] Hoe bedoel je dat precies?
- Bert Nou, met die kledingwinkels van jou en zo. Die heb je dan wel van het goud van Gijs kunnen kopen, maar toch. Als jij niet goed was geweest in het beheren ervan was je nog steeds serveerster geweest. Dát bedoel ik.
- Sofie Van de opbrengst van dat goud heb ik alleen mijn eerste boetiek kunnen kopen en inrichten. Voor de anderen heb ik heel hard moeten werken.
- Bert O, maar daar ben ik van overtuigd. Het komt je hier op aarde echt niet zomaar aanwaaien.
- Sofie Daarnaast heb ik ook geluk gehad. En dat moet ook wel, anders lukt het je nooit. Ook al werk je nog zo hard, zonder een beetje geluk vaart niemand wel.

Bert [DRINKT HET LAATSTE VAN DE KOFFIE OP EN ZET DE KOP OP TAFEL. KIJKT HAAR DAN INEENS AAN] Zeg... kan je in die winkels waar het niet zo goed loopt niet iets gaan verkopen dat wel goed loopt?

Sofie Ik heb alleen maar verstand van kleding en leer.

Bert Waarom stop je die winkel niet vol met visspullen, dan ga ik die voor je verkopen.

Sofie Heb jij daar dan verstand van?

Bert [OVERDREVEN GROTE OGEN] Vissen is mijn grote passie.

Sofie O ja, die hengel, die hier van de week stond.

Bert En als ze bij mij komen kopen weten ze meteen dat er iemand staat die weet hoe je vissen moet vangen.

Sofie Hoe oud ben jij eigenlijk, Bert?

Bert [MET INGEHOUDEN PLEZIER] Is jou nooit geleerd dat je 'n heer nooit naar zijn leeftijd mag vragen?

Sofie [ERNSTIG] Nee, serieus.

Bert 58. Maar zo gezond als een vis.

Sofie [ZACHTJES LACHEND] Vandaar jouw voorliefde voor vissen.

Bert Hè?... O... [GRINNIKEND] Heeft dit met jouw voorliefde van woordspelletjes te maken?

Sofie [WEER ERNSTIG] Denk jij echt dat je zoiets kan? In een winkel staan is geen lolletje hoor.

Bert Bedoel je... Dat je... mij...

Sofie Ja, je kwam er zelf mee op de proppen. Ga je nu al terugkrabbelen?

Bert Neu, neu. Van eh... hoe laat tot hoe laat moet ik dan in die winkel staan?

Sofie Och... ik denk niet dat er 's ochtends veel visklanten komen. Laten we zeggen, van twaalf tot half zes.

Bert Hou ik met gemak vol. Krijg ik de vrije hand?

Sofie Tot op een zekere hoogte. Ik doe samen met jou de inkoop. Jij kiest kwaliteit, ik hou de prijzen in de gaten.

Bert Dus jij wil echt... dat ik...

Sofie [GEAMUSEERD] Ja, daar schrik jij van hè, mannetje.

Bert Ja hé... Wordt me hier ineens iets aangeboden wat ik mijn hele leven al wil.

Sofie Nou, dan is het bij deze beklonken. In één van mijn boetieks staat een jonge knaap, die 't altijd en eeuwig alleen maar over vissen heeft. Die zet ik bij jou neer. Jij leert hem het vak en ik betaal je een vorstelijk salaris.

Bert [KIJKT HAAR EVEN ONGELOVIG AAN] Dus... alles is rond?

Sofie Alles is rond. [GEEFT BERT EEN KORTE STEVIGE HAND] Nu weet je meteen hoe ik zaken doe. Gevoelsmatig beslissingen nemen. Heel af en toe gaat 't mis. In het merendeel heb ik er succes mee.